

Oven fremfor med Finantsloven for indeværende Aar, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tiltræde Forslaget, idet jeg isørigt bemærker, at naar der ikke i den nævnte Paragraph og altsaa heller ikke i det foreliggende Forslag tales om Afdrag paa Theatrets Gjæld, da er Meningen hermed klarligen den, at intet Afdrag skal betales, thi der staaer i Loven, at Spørgsmaalet derom først skal komme under Overveielse i det sidste Finantsaar af den 5-aarige Periode. Naar saaledes dette Forslag vedtages, bortfalder Udvalgets Forslag under Nr. 26. — Forslagene Nr. 27 og 28 angaae Tilskudet til Videnstabs og Kunst. Udvalget ønsker, at den som populair Historiker vel fortjente og vel bekendte Mand, der omhandles i Betænkningen, vedbliver at faae den ham tiltænkte Understøttelse af 600 Rd. aarlig, men man finder det rettest, at den gives under Post 2. Man vil mulig finde en vis Modsigelse i, at Udvalget ønsker, at en „vedvarende“ Understøttelse skal gives af den Conto, der har Overkriften: „Midlertidige Understøttelser“. Men Sagen er, at Forskjellen mellem Post 1 og 2 efterhaanden har udviklet sig til at blive en anden end den, der betegnes ved fast og midlertidig. Der afholdes i Virkeligheden af Post 2 Understøttelser, der have en meget fast og stabil, ja maaskee en alfor stabil Charakter, og det, at de betegnes som midlertidige, betyder kun, at de Bedkommende aarlig maae gjentage deres Ansøgning om at faae dem, hvilket jo kun er en meget lille Uleilighed. Udvalgets Fleertal mener, at det Beløb, der spares paa Post 1, deels ved denne Nedsættelse og deels derved, at Professor Høyen er død, bør fordeles mellem de to andre Underconti, saaledes at Conto 2 faaer et Tillæg af 300 Rd. og Conto 3 et Tillæg af 700 Rd. Jeg skal her bemærke, at det er ikke en Forhøielse af den samlede Contos Beløb, idet dette i Virkeligheden ligesuldt bliver 400 Rd. mindre, end det var ifjor. Naar man seer Fortegnelsen over dem, som i de senere Aar have modtaget Understøttelser af disse Conti, maa det vistnok erkjendes, at Benævnelsen „Videnstabsmand“ ikke altid er taget strengt eller snevert, og derfor troer Udvalget, at der ikke

kan være Noget til Hindrer for udtrykkeligt at henstille som noget Unsikkert, at ogsaa enkelte Almueffole lærere kunde faae Noget af Conto 3; der er Folk iblandt dem, som det er meget ønskeligt at sende ud, for at de kunne see sig om i Udlandet, og der er ikke nogen anden Conto for Reiseunderstøttelse, hvoraf de kunne vente sig noget Bidrag dertil. Jeg haaber derfor, at den ærede Minister vil optage denne Henstilling med Belvillie. — Forslaget under Nr. 29 gaaer ud paa at nedsætte den til løbende og extraordinaire Udgifter under Universitetet bestemte Sum paa Grund af, at der er skeet en Anvendelse af en Deel af denne Sum, som man ikke har kunnet finde ganske correct. — Forslaget under Nr. 30 er stillet af et Fleertal og gaaer ud paa igjen at optage paa Finantsloven den gamle, velbekjendte Post: „Indretningen af en Examencommission for Theologer“. Det vil erindres, at denne Post har staaet paa Finantsloven i flere Aar og i de sidste to Aar efter Ministeriets eget Forslag. Kirkecommissionen har i sin Betænkning udtalt sig mod Tanken i disse Examencommissioner i den her paatænkte Form; men Udvalgets Fleertal mener, at dette ikke er nogen aldeles tilstræffelig Grund for Folkethinget til at opgive den Stilling, man tidligere har indtaget med Hensyn til denne Sag. Man mener derfor, at det er rettest, at Folkethinget hævder det Standpunkt, det tidligere har indtaget, indtil isørigt Sagen kan faae en normal Afgjørelse, hvilket rimeligviis vil skee ved Behandlingen af et andet Lovforslag, som taar foreligger for Rigsdagen. At man opstiller Forslaget her, har saaledes nærmest kun en formel Betydning, og Fleertallet gjør sig ingen Illusion om den reelle Betydning deraf, saalænge der fra høje Steder reises Modstand mod Forslaget. — Jeg kommer nu til Forslagene under Nr. 31, 32 og 33. De angaae to gamle, fattige Collegier, som have kjendt bedre Dage, og som nu komme med ydmyg Bøn og Begjæring om, at den rige Fætter, Communitetet, vil hjælpe dem lidt i deres store Forlegenhed. Communitetets nærmeste Børge, Consistorium, er meget villig dertil, men Spørgsmaalet er, om Rigsdagen, som har